

10 missatges de Benet XVI des del Brasil

Durant l'emocionant viatge al Brasil, Benet XVI ha deixat als cristians nombrosos discursos i homilies. Fem un resum, en 10 punts, d'alguns dels consells pràctics del Sant Pare.

15/05/2007

1) JOVES: SIGUEU ALEGRES, VIVIU ELS MANAMENTS

Vosaltres, joves, ja vau descobrir el que és bo? Seguiu els manaments del

Senyor? Vau descobrir que aquest és el veritable i únic camí cap a la felicitat? Els anys que esteu vivint són els anys que preparen el vostre futur. El “demà” depèn molt de com estigueu vivint l’“avui” de la joventut.

Davant els ulls, estimats joves, teniu una vida que desitgem que sigui llarga; però és una sola, és única: no la deixeu passar en va, no la malbarateu. Viviu amb entusiasme, amb alegria, però, sobretot, amb sentit de responsabilitat. No desaprofiteu la vostra joventut. No intenteu fugir d'ella. Viviu-la intensament, consagreu-la als elevats ideals de la fe i de la solidaritat humana.

Jesús és l'únic capaç de donar-nos una resposta, perquè és l'únic que pot garantir la vida eterna. Per això també és l'únic que aconsegueix mostrar el sentit de la vida present i

donar-li un contingut de plenitud.
(...) La vocació dels joves consisteix a ser amics del Crist, els seus deixebles. Els joves no tenen por del sacrifici, sinó d'una vida sense sentit. Són sensibles a la crida de Jesús, que els convida a seguir-lo.

2) FER APOSTOLAT: ENTENDRE LA FE, ABANS D'EXPLICAR-LA

Jo us envio per a la gran missió d'evangelitzar els joves i les joves que caminen errants per aquest món, com ovelles sense pastor. Sigueu els apòstols dels joves, convideu-los que vinguin amb vosaltres, que facin la mateixa experiència de fe, d'esperança i d'amor; que es trobin amb Jesús, perquè se sentin realment estimats, aollits, amb plena possibilitat de realitzar-se. Que també ells i elles descobreixin els camins segurs dels Manaments i per ells arribin fins a Déu.

Podeu ser protagonistes d'una societat nova si busqueu posar en pràctica una vivència real inspirada en els valors morals universals, però també un afany personal de formació humana i espiritual de vital importància. Un home o una dona no preparats per als desafiaments reals d'una correcta interpretació de la vida cristiana del seu medi ambient serà presa fàcil de tots els assalts del materialisme i del laïcisme, cada vegada més actius a tots els nivells.

3) VIDES NETES, EN EL FESTEIG I EL MATRIMONI

El món necessita de vides netes, d'ànimes clares, d'intel·ligències simples que rebutgin ser considerades criatures objecte de plaer. És necessari dir no a aquells mitjans de comunicació social que ridiculitzen la santedat del matrimoni i la virginitat abans del casament (...). No podrà haver

veritable felicitat a les llars si, al mateix temps, no hi ha fidelitat entre els esposos. El matrimoni és una institució de dret natural, que va ser elevat per Jesucrist a la dignitat de sagrament; és un gran do que Déu va fer a la humanitat. Respecteu-lo, venereu-lo. Al mateix temps, Déu us crida a respectar-vos també en l'enamorament i en el festeig, car la vida conjugal que, per disposició divina, està destinada als casats és solament font de felicitat i de pau en la mesura en què sapigueu fer de la castedat, dintre i fora del matrimoni, un baluard de les vostres esperances futures (...) L'amor veritable “cercarà cada vegada més la felicitat de l'altre, es preocuparà d'ell, es lliurarà i desitjarà ‘ser per a’ l'altre” i, per això, serà sempre més fidel, indissoluble i fecund.

4) SANTIFICAR EL TREBALL, SER EXEMPLARS

El Papa també espera que els joves busquin santificar el seu treball, fent-lo amb capacitat tècnica i amb laboriositat, per a contribuir al progrés de tots els seus germans i per a il·luminar amb la llum del Verb totes les activitats humanes. El Papa espera que sàpiguen ser protagonistes d'una societat més justa i més fraterna, complint les obligacions davant l'Estat: respectant les lleis; no deixant-se dur per l'odi i per la violència; sent exemple de conducta cristiana en l'ambient professional i social, distingint-se per l'honestetat en les relacions socials i professionals.

5) FAMÍLIA: CADASCUN, AL SERVEI DELS ALTRES

La família és insubstituïble per a la serenitat personal i per a l'educació dels fills. Les mares que volen dedicar-se plenament a l'educació dels seus fills i al servei de la família

han de gaudir de les condicions necessàries per a poder-ho fer, i per a això tenen dret a comptar amb el suport de l'Estat. En efecte, el paper de la mare és fonamental per al futur de la societat. El pare, per la seva banda, té el deure de ser veritablement pare, que exerceix la seva indispensable responsabilitat i col·laboració en l'educació dels fills. Els fills, per al seu creixement integral, tenen el dret de poder contar amb el pare i la mare, perquè tinguin cura d'ells i els acompanyin cap a la plenitud de la seva vida.

6) ANAR A MISSA EL DIUMENGE, AMB LA FAMÍLIA

Hem de motivar els cristians perquè participin [en la missa dominical] activament i, si és possible, millor amb la família. L'assistència dels pares amb els fills a la celebració eucarística dominical és una pedagogia eficaç per a comunicar la

fe i un estret vincle que manté la unitat entre ells. El diumenge ha significat, al llarg de la vida de l'Església, el moment privilegiat de la trobada de les comunitats amb el Senyor ressuscitat. És necessari que els cristians experimentin que no segueixen un personatge de la història passada, sinó el Crist viu, present en l'avui i l'ara de les seves vides. Ell és el Vivent que camina al nostre costat, descobrint-nos el sentit dels esdeveniments, del dolor i de la mort, de l'alegria i de la festa, entrant en les nostres cases i romanent en elles, alimentant-nos amb el Pa que dóna la vida. Per això la celebració dominical de l'Eucaristia ha de ser el centre de la vida cristiana. Cada diumenge i cada Eucaristia és una trobada personal amb el Crist. En escoltar la Paraula Divina, el cor crema perquè és Ell qui l'explica i proclama. Quan en l'Eucaristia es parteix el pa, és Ell a qui es rep personalment. L'Eucaristia és

l'aliment indispensable per a la vida del deixeble i missioner del Crist.

7) PER A DONAR PAU, TROBAR-LA: CONFESSAR-SE

Els fidels han de mirar de rebre i reverenciar el Sant Sagrament amb pietat i devoció, volent acollir el Senyor Jesús amb fe i sempre, quan fos necessari, sabent recórrer al sagrament de la reconciliació per purificar l'ànima de tot pecat greu. Units en comunió suprema amb el Senyor en l'Eucaristia i reconciliats amb Déu i amb el nostre proïsme, serem portadors d'aquella pau que el món no pot donar. Podran els homes i les dones d'aquest món trobar la pau si no es conscienciaven sobre la necessitat de reconciliar-se amb Déu, amb el proïsme i amb si mateixos?

8) LLEGIR UNS MINUTS L'EVANGELI

Com conèixer realment el Crist per a poder seguir-lo i viure amb Ell, per a trobar la vida en Ell i per a comunicar aquesta vida als altres, a la societat i al món? Primer de tot, el Crist se'ns dóna a conèixer en la seva persona, en la seva vida i en la seva doctrina per mitjà de la Paraula de Déu. Cal educar el poble en la lectura i meditació de la Paraula de Déu: que ella es converteixi en el seu aliment perquè, per pròpia experiència, vegin que les paraules de Jesús són esperit i vida. En cas contrari, com anunciaran un missatge el contingut i esperit del qual no coneixen a fons? Hem de fonamentar el nostre compromís missioner i tota la nostra vida en la roca de la Paraula de Déu.

9) REBRE CATEQUESI -TAMBÉ ELS ADULTS- PER A CONÈIXER EL CRIST

Un gran mitjà per a introduir el Poble de Déu en el misteri del Crist és

la catequesi. En ella es transmet de forma senzilla i substancial el missatge del Crist. Convindrà per tant intensificar la catequesi i la formació en la fe, tant dels nens com dels joves i adults. La reflexió madura de la fe és llum per al camí de la vida i força per a ser testimonis del Crist. Per a això disposem d'instruments molt valuosos com són el Catecisme de l'Església Catòlica i la seva versió més breu, el Compendi del Catecisme de l'Església Catòlica.

10) OMPLIR L'ABSÈNCIA DE CRISTIANS EN LA VIDA PÚBLICA

Els laics catòlics han de ser conscients de la seva responsabilitat en la vida pública; han de ser presents en la formació dels consensos necessaris i en l'oposició contra les injustícies (...). Convé satisfer la notable absència, en l'àmbit polític, comunicatiu i universitari, de veus i iniciatives de

líders catòlics de forta personalitat i de vocació abnegada, que siguin coherents amb les seves conviccions ètiques i religioses. El treball polític no és competència immediata de l'Església. El respecte d'una sana laïcitat és essencial en la tradició cristiana autèntica. Si l'Església comencés a transformar-se directament en subjecte polític (...) perdria la seva independència i la seva autoritat moral, identificant-se amb una única via política i amb posicions parcials opinables. Només sent independent pot ensenyar els grans criteris i els valors inderogables, orientar les consciències i oferir una opció de vida que va més enllà de l'àmbit polític. Formar les consciències, ser advocada de la justícia i de la veritat, educar en les virtuts individuals i polítiques, és la vocació fonamental de l'Església en aquest sector.

Compto amb vosaltres i amb les
vostres oracions!

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/10-
missatges-de-benet-xvi-des-del-brasil/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/10-missatges-de-benet-xvi-des-del-brasil/)
(12/08/2025)